

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **W. S.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 stycznia 2013 r.,

zażalenia wniesionego przez wnioskodawcę,

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 14 grudnia 2012 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

zakończony wyrokiem Sądu Okręgowego w J. z dnia 5 lipca 2011r.,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez W. S., albowiem wniosek ten nie odpowiadał warunkom formalnym, gdyż nie został sporządzony i podpisany przez adwokata.

Zarządzenie to zaskarżył wnioskodawca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek o wznowienie postępowania, który nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. W niniejszej sprawie obowiązek ten wynikający z treści art. 545 § 2 k.p.k. nie został spełniony, natomiast zażalenie wskazuje, że skarżący całkowicie pomija ten zasadniczy powód odmowy przyjęcia wniosku. Przypomnieć należy, że skazanemu wyznaczono obrońcę z urzędu, który po zbadaniu akt, zgodnie z treścią art. 84 § 3

k.p.k., poinformował Sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania (k. 74-75). Z treści tej opinii jednoznacznie wynika, że obrońca wyznaczony z urzędu w sposób właściwy dokonała analizy wniosku skazanego o wznowienie postępowania w oparciu o analizę akt sprawy.

W związku z powyższym, skoro skazany po wezwaniu do uzupełnienia braku formalnego swojego wniosku, a więc złożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata z wyboru, braku tego nie uzupełnił, słusznie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia sporządzonego osobiście przez niego wniosku.

Wbrew twierdzeniom skazanego, w niniejszej sprawie, prowadzonej z wniosku skazanego o wznowienie postępowania, nie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza, gdyż Przewodniczący Wydziału Karnego wydający zaskarżone zarządzenie nie podlegał wyłączeniu z mocy prawa w trybie art. 40 § 1 pkt 6 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.